

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Nowicki

Warszawa, dnia 14.04. 2009 r.

DIŚ-0700- 2011/09/ar

**Pan
Wojciech Olejniczak
Przewodniczący
Klubu Poselskiego LEWICA**

W związku z Pana pismem z dnia 30 marca 2009 r., nawiązującym do załączonego do tego pisma krytycznego stanowiska Świętokrzyskiego Oddziału Krótkofalowców odnośnie do projektów rozporządzeń Ministra Środowiska dotyczących instalacji emitujących pola elektromagnetyczne, informuję, co następuje.

W resorcie środowiska trwają aktualnie prace nad projektami dwóch rozporządzeń związanych przedmiotowo z eksploatacją instalacji emitujących pola elektromagnetyczne.

Projekty te stanowią realizację ustawowego upoważnienia - zawartego w przepisach art. 152 ust. 9 i art. 153 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „ustawą – P.o.ś.” - do wydania przez Ministra Środowiska odpowiednich rozporządzeń. Jeden z projektów określa rodzaje instalacji, które ze względu na emitowanie do środowiska substancji lub energii wymagają zgłoszenia właściwemu organowi ochrony środowiska (wśród tych instalacji wymienione są m.in. instalacje emitujące pola elektromagnetyczne, do których należą amatorskie, radiokomunikacyjne stacje nadawcze), drugi natomiast - szczegółowe wymagania dotyczące zakresu danych ujętych w zgłoszeniu instalacji emitujących pola elektromagnetyczne oraz wzór formularza zgłoszenia tych instalacji.

Chciałbym zauważyć, że przyjmując w roku 2001 ustawę – P.o.ś., Parlament RP zdecydował (w art. 234), że instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz (bez żadnych odstępstw dla amatorskich, radiokomunikacyjnych stacji nadawczych) wymagają pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych. Po dyskusjach przeprowadzonych w różnych gremiach w kwestii obciążeń związanych z obowiązkiem uzyskania pozwolenia emisyjnego przez podmioty eksploatujące instalacje emitujące pola elektromagnetyczne, w roku 2005, zmieniając ustawę – P.o.ś., zrezygnowano z wydawania pozwoleń emisyjnych dla tych instalacji, na rzecz objęcia ich zgłoszeniami.

Obowiązek zgłaszania organowi ochrony środowiska instalacji, z których emisja nie wymaga pozwolenia, mogących negatywnie oddziaływać na środowisko, wynika z przepisu art. 152 ustawy – P.o.ś. Celem rozporządzenia, do wydania którego zobowiązuje Ministra Środowiska art. 153 ustawy – P.o.ś. jest określenie, które z instalacji niewymagających pozwolenia emisyjnego takiemu obowiązkowi podlegają.

Dla dokonania zgłoszenia instalacji należy przekazać właściwemu organowi ochrony środowiska wymienione w art. 152 ust. 2 dane na temat: podmiotu prowadzącego instalację, lokalizacji instalacji, warunków i parametrów jej eksploatacji, wielkości emisji oraz skutków, jakie wywołuje ona w środowisku.

Dla ułatwienia dokonania zgłoszenia podmiotom eksploatującym instalacje emitujące pola elektromagnetyczne, w projekcie rozporządzenia przygotowanym na podstawie art. 152 ust. 9 ustawy – P.o.ś., określono – uwzględniając specyfikę tych instalacji – wymagania dotyczące zakresu danych ujętych w ich zgłoszeniu.

Projekty obydwu rozporządzeń skierowane zostały do konsultacji społecznych w celu zasięgnięcia opinii zainteresowanych podmiotów, instytucji i organów. Przekazane przez Pana Posła pismo Świętokrzyskiego Oddziału Krótkofalowców jest jednym z kilkuset pism, które jako głos środowiska krótkofalowców wpłynęły w tej sprawie do resortu środowiska.

Analiza tych wystąpień wskazuje, że szeroko zakrojona akcja protestacyjna krótkofalowców może mieć związek z niezrozumieniem intencji wprowadzenia tych regulacji prawnych i ich zakresów przedmiotowych. W niektórych wypowiedziach zainteresowanych podmiotów podnoszony jest problem wykonywania pomiarów dla tych instalacji. Konsultowane projekty nie regulują jednak kwestii pomiarów. W projekcie rozporządzenia w sprawie wymagań dotyczących zgłoszenia instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne stwierdza się jedynie, że wśród informacji, które należy przekazać organowi zgłaszając instalację są:

- sprawozdanie z pomiarów pól elektromagnetycznych, o których mowa w art. 122a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – P.o.ś., o ile takie były wymagane;
- sprawozdanie z pomiarów wykonanych w ciągu ostatnich 5 lat, o ile takie były wymagane.

Z zapisów tych wynika jednoznacznie, że przekazanie sprawozdania z pomiarów powinno nastąpić wyłącznie wtedy, gdy przeprowadzenie odpowiednich pomiarów było wymagane.

Sprawa obowiązku prowadzenia pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku regulowana jest przepisem art. 122a ustawy – P.o.ś.

Szczegółowe zasady ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi są natomiast określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883). Rozporządzenie to zostało wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 122 ustawy – P.o.ś. Zastąpiło ono obowiązujące uprzednio rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 11 sierpnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ochrony przed promieniowaniem szkodliwym dla ludzi i środowiska, dopuszczalnych poziomów promieniowania, jakie mogą występować w środowisku, oraz wymagań obowiązujących przy wykonywaniu pomiarów kontrolnych promieniowania (Dz. U. Nr 107, poz. 676), które było poprzedzone wydanym w 1980 r. rozporządzeniem Rady Ministrów z 1980 r. o podobnym zakresie regulacji. We wszystkich wyżej przywołanych rozporządzeniach określone były dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych mogących występować w środowisku, w miejscach dostępnych dla ludności. Poziomy te określano, biorąc pod uwagę możliwe skutki oddziaływania pól elektromagnetycznych na organizm ludzki, ze świadomością całkowitego braku możliwości limitowania czasu przebywania ludności w polach elektromagnetycznych o poziomach dopuszczanych do występowania w środowisku. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych wielkiej częstotliwości o wartościach zbliżonych do obowiązujących w Polsce wprowadziło także dziewięć innych krajów europejskich. Dyskusja nad możliwymi biologicznymi skutkami oddziaływania pól elektromagnetycznych jest daleka od zakończenia, o czym dobitnie świadczy przyjęta ostatnio uchwała Parlamentu Europejskiego wzywająca kraje członkowskie m.in. do podawania informacji o źródłach pól elektromagnetycznych. W uchwale tej nie wspomina się o odrębnym traktowaniu radioamatorów, co jest w pełni zrozumiałe, ponieważ natura fizyczna pól elektromagnetycznych jest identyczna – niezależnie od tego czy są wytwarzane przez instalacje amatorskie czy będące elementami sieci radiokomunikacyjnych.

Polska, w przeciwieństwie do wielu innych krajów, ma własny, wypracowany w ciągu wielu lat system ochrony ludzi i środowiska przed polami elektromagnetycznymi. Ochrona ta powinna być realizowana w sposób spójny i konsekwentny.

Zezwolenia na używanie radiowych urządzeń nadawczych w amatorskiej służbie radiokomunikacyjnej są wydawane na podstawie przepisów innych niż przepisy ochrony środowiska. Maksymalne moce nadajników używanych w służbie amatorskiej mogą sięgać nawet kilkuset watów. Dlatego też w otoczeniu anten stacji amatorskich mogą występować pola elektromagnetyczne o bardzo dużych wartościach gęstości mocy, a rozkłady gęstości mocy w otoczeniu tych anten są zależne od wielu czynników. Dodatkowo należy także mieć na uwadze fakt, że stacje amatorskie znajdują się bardzo często w zwykłych budynkach mieszkalnych, pośród gęstej zabudowy mieszkaniowej. Środowisko krótkofalowców ma niepodważalne zasługi dla rozwoju technik

radiokomunikacyjnych. Ministerstwo Środowiska docenia ogromne znaczenie, jakie dla rozwoju świadomości technicznej społeczeństwa ma aktywność członków Polskiego Związku Krótkofalowców. Jednak główną troską organów ochrony środowiska jest przede wszystkim zapewnienie takich standardów jakości środowiska, jakie będą gwarantowały właściwy jego stan. Tym samym standardy te muszą być stosowane powszechnie. Stosowanie projektowanych przepisów ma umożliwić lepsze funkcjonowanie organów ochrony środowiska poprzez zapewnienie tym organom właściwych informacji. Celem projektowanych przepisów nie jest w żadnym wypadku ograniczenie działalności krótkofalowców.

Chcę zapewnić Pana Posła, że wszystkie uwagi, sugestie i wnioski składane w toku konsultacji społecznych dotyczących przedmiotowych projektów - bezpośrednio do Ministerstwa Środowiska, czy też za pośrednictwem innych organów administracji państwowej lub organizacji społecznych - zostaną szczegółowo przeanalizowane, a wynik tych analiz będzie odzwierciedlony w projektach, które zostaną przygotowane na dalszym etapie procesu legislacyjnego.

Z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU

Bernard Błaszczak